

Extrait de la revue **SingulierS** du 1er trimestre 2009

Revue des parlers romans de la province de Luxembourg

Editeur responsable: P. Otjacques, rue de la Hette 19 - 6840 Neufchâteau

Rubrique : Textes

La pôrsion d' dispouye

*Èsse monologue la è-st-i racontè pa **Armand PONCELET** an 1918,
a ok dès concèrts k' la djon.nèsse dè Sûre avét organisè
dins la vèranda do Château Lambin.*

Maurice GEORGES dè Cobrêvèye
è rtrouvé l' istwâre dins dès vîs papîs d' alôrs'.

C' astét l' londi d' nosse grande dicâsse.
 S' la plèce, on-z-avét plantè on mêy tot tchaborè d' nwâr savon.
 Al copète, pindét on djambon.
 Po 'nn-alè l' kî, tote la djon.nèsse
 rivalisét d' fwace èt d'adrèsse.
 Mês gn-avét pont ki parvènint a z-arivè jusk' a lu.
 Èl djambon, c' astét l' preumî pris.
 A costè d' lu, pindét one linwe dè bû èt one pôrsion d' dispouye.
 Djè di à m' camarâde Dônard :
 – Vins m' dinre on côup d' mwin, Dônard.
 – Avu plêji ça Thomas.
 Djè m'avance, djè rabrèsse la grande pièce. Bzzit..., djè glisse !
 Djè r'monte, bzzit..., djè rglisse !
 Èt a montant, sins l' fè ècspres, djè fou on côup d' pîd
 a m' camarâde Dônard, ki lî fêt vèy
 pus d' tante chî tchandèyes !

D' on vrê skiron dj' avé l' adrèsse
 èt dj' arive sins pon.ne o dzeû dol pièce.
 Mês come djè n' pu nin dèspinde lu djambon
 paskè dj' n' è nin l' brès assèz lon,
 po nin rèdchinte bèrdouye,
 dj' atrape toute la pôrsion d' dispouye.
 Dj' atind k' tot l' monde aplôdi
 èt dj' arive al valée contint d' mi.
 Contint d' èm côup, djè prind la pôrsion d' dispouye
 èt djè la foure dins la potche do pan d' ma frake.
 Et djè m' parmon.ne su tote la plèce

mês dj'è n' vèyé nin
k'one grande rosse dè tchin,
k'astét padrî mi, kchèrèt l' pan d' ma frake èt courèt vouye avu !
A coûsse, djè-m' mèt a l' porsûre èt totes lès djins ki criant :
« L' ârèt ! N' l' ârèt nin ! Coradje Thomas, nè l' lâche nin ! »

Djè m' sint montè dins one colére bleue.
Dju porsût l' tchin jusk' â bout dol vouye.
Mês come la lède bièsse court bin pus vite kè mi,
vola k' djè kmince a èsse hote.
A courant, djè su tot frèche dè tchoûd èt la rizée dè tot l' viadje.
Â si djè t' ratrape, rosse dè tchin,
djè v' promèt k' i m' ol payrè bin !
Come i courèt todi, mi djè l' sùjé.
Arivé a l' bout dol vouye, vla k' il intèr dins one mâjon
èt mi ossu dj' intèr dins la mâjon.
Mês n' vola t-i nin k' one bèle grande comére
vint s' mète dèvant mi,
lès brès creûjlès èt m' dit :
– Comint, vos n' astèz nin honteû, pa on londi d' dicâsse,
d' alè v' fè rmârkè insi po 'n malèrèûse dispouye ?
Vos frîz bin mî dè m' prinde po brès èt dè m' mon.nè al dicâsse !
– Oh, mam'zèle si n' vos fât k' ça, dj' îrans bin vite !
Dj' ê fêt sa cnuchance èt mu vla vouye al dicâsse.
Mês, kinze djoûrs après, cand on nos-è vèyu
montè addé l' mayeur, on n' dèjèt pus :
« L' ârè, n' l' ârè nin, coradje Thomas, né l' lâche nin ! »

Malêjis mots

dupouye = abats (poumon, cœur, foie) de porc ou de bovin / **mêy** = arbre décoré que l'on dresse à l'occasion de fêtes au village, de processions liturgiques.